

ת"פ 67733/07/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד זגל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 67733-07-17 מדינת ישראל נ' זגל

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד זגל

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד נעמה ישראל

ב"כ הנאשם: עו"ד אחמד עוואדה

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע בהחזקת סכין, בשל כך שביום 17.3.17 בשעה 00:30 הגיע לבית חולים "מוקסד" בעקבות בנו שנדקר ופונה למקום, והחזיק בכיסו סכין יפנית שאורך להבה 5 ס"מ.
2. בעניינו של הנאשם התבקשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות טרם שמיעת הטיעונים לעונש. ביום 19.11.12 הודיע הממונה על עבודות השירות כי הנאשם לא התייצב לראיון שאליו זומן. ניתנה לנאשם אפשרות להסיר מחדלו עד למועד שנקבע לדין ואולם הוא בחר שלא לעשות כן.
3. בדיון שהתקיים ביום 24.12.17 הגישה ההגנה מסמכים רפואיים, התומכים, כך על פי הנטען, בטענה לפיה הנאשם אינו כשיר לבצע עבודות שירות. ב"כ הנאשם ביקש כי יוכן בעניינו של הנאשם תסקיר מבחן, ובהסכמת המאשימה הוריתי לעשות כן.
4. תסקיר שירות מבחן שהוגש ביום 4.6.18 מלמד כי הנאשם בן 45, נשוי ואב לחמישה, עובד כאחראי עובדי ניקיון אוטובוסים בחברת "אגד" וגר עם משפחתו בירושלים. הנאשם סיים שש שנות לימוד ועל רקע נסיבות חיים מורכבות בילדותו, עזב את בית הספר על מנת לסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם סובל מבעיות רפואיות שונות. נכתב כי בעברו של הנאשם 13 הרשעות קודמות, בעבירות אלימות, הפרות סדר והסעת שוהים בלתי חוקיים, וכי הרשעתו האחרונה היא משנת 2003. הנאשם קיבל בפני שירות המבחן אחריות על ביצוע העבירה וטען כי יצא מביתו על מנת לסייע לבניו שנקלעו לקטטה ונשא עמו את הסכין לצורך הגנה. כשהיה בדרך למקום האירוע, נודע לו כי בנו

אושפז והוא פנה והלך לבית החולים. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מבין את הבעייתיות שבמעשיו וכי ביצוע העבירה בא כתגובה למצוקה אליה נקלעו בניו. ההערכה היא כי הוא החזיק בסכין לצורך תחושת ביטחון והגנה. שירות המבחן התרשם, כי בשל נסיבות חייו בילדותו, הנאשם נאלץ לעבור תהליך התבגרות מזורז, אך התרשמו עוד כי הוא בעל כוחות חיוביים לתפקוד המתבטאים בתעסוקה רציפה לאורך השנים. על רקע האמור, ועל רקע חלוף הזמן מאז הרשעתו האחרונה של הנאשם, קבלת האחריות והרצון לנהל אורח חיים תקין, העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות התנהגות עבריינית היא נמוכה והמליץ להימנע מענישה מחמירה ולגזור על הנאשם 150 שעות שירות לתועלת הציבור ומאסר מותנה.

5. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מאסר קצר בפועל לבין שנים- עשר חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס. ב"כ המאשימה טענה כי העונש המתאים לנאשם הוא שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס, אך ביקשה לגזור עליו ארבעה חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי, לנוכח העובדה כי בשל התנהלותו של הנאשם לא התקבלה בעניינו חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

6. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, תוך שהדגיש את המצוקה והחרדה שבה היה נתון הנאשם, לנוכח המידע לפיו ילדיו הותקפו ואחד מהם נדקר. נטען כי הנאשם הצטייד בסכין שלא מתוך רצון להשתמש בה אלא לצורך הגנה. עוד הודגש כי עברו הפלילי של הנאשם ישן וכי הנאשם מקיים אורח חיים נורמטיבי בדרך כלל, ומפרנס את משפחתו חרף בעיותיו הבריאותיות.

7. הנאשם בדברו האחרון אמר שהוא מצטער על שאירע, אמר כי לא רצה לגרום כל נזק, וביקש לגלות הבנה למצב שבו היה ואשר הוביל אותו לביצוע העבירה.

מתחם העונש ההולם

8. הערך המוגן באמצעות העבירה שביצע הנאשם הוא שמירה על שלום הציבור ובטחונו, שלמות הגוף וקדושת החיים. מדובר בעבירה חמורה, שכן גלום הפוטנציאל לביצוע עבירות אלימות קשות.

9. במקרה דנן הנאשם לא תכנן מראש את ביצוע העבירה, והצטייד בסכין אותה נשא עמו לאחר שנודע לו על פציעתם של בניו והוא החליט לגשת למקום האירוע. נטען כי הנאשם הצטייד בסכין לצורך הגנה ולא לצורך תקיפה, ואולם ההבדל דק וחסר משמעות. מובן שהסכין אינה משמשת להגנה כשהיא מצויה בתוך הכיס, וכי שימוש בסכין להגנה משמעותו היא שליפתה ותקיפה באמצעותה. נשיאתה של הסכין אל מקום שבו מתרחש אירוע אלים, עשויה בנקל להוביל לכך שתישלף ויעשה בה שימוש. נסיבות אלה מבססות פגיעה ברמה בינונית בערכים המוגנים.

10. בית המשפט העליון חזרה ותייחס לאפעם לצורך להילחם מלחמת חורמה ב"תתרבות הסכין", אשר לדאבון הלב קנתה לה אחיזה במקומותינו, בין היתר באמצעות ענישה מרתיעה. ראול משלדבריו של כב' השופט (כתוארו אז) רובינשטיין בע"פ 242/07 **אולימבובני' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 11.1.07):

"סכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפרצה קוראת לגנב; 'תתרבות הסכין' על גילוייה השונים - מהחזקת סכין ועד לשימוש אלימה - היא אורח תדיר, לארצו, בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חיי אדם ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה, בכלגילוייה."

11. עלה עונש ההולם לבטא את הסכנה הרבה הטמונה בעבירה והיא הצורך החיוני למנוע את מימושה. עיון בפסיקה מלמד, כי בגין עבירה שהחזקת סכין על הגוף, והגם שלא נלוותה להכלע עבירה אחרת, הוטל עונשים הכוללים, ככלל, רכיב מוחשי של מאסר בפועל או מאסר בעבודות שירות. ראול משרע"פ 9400/08 מועטיני' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.11.08); רע"פ 242/07 **אולימבובני' מדינת ישראל** הנ"ל; רע"פ 2932/08 **מרג'אני' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 12.6.08); רע"פ 322/15 **ג'אנח נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 22.1.15); עפ"ג (חי') 47321-07-14 **אבשלומובני' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 30.10.14); ע"פ (חי') 5953-03-09 אבו לאשין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 14.5.09). במקרים חריגים בלבד, כאשר שיקולי שיקום או נסיבות אישיות חריגות הצדיקו זאת, נגזרו על נאשמים שהורשעו בעבירה דומה עונשים שלא כללו רכיב של מאסר.

12. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל במאסר קצר בפועל או ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומגיע עד חמישה- עשר חודשי מאסר בפועל, ולצדו מאסר מותנה, ובמקרים המתאימים גם קנס.

העונש המתאים לנאשם

13. שקלתי לזכות הנאשם את העובדה כי הודה בעבירה בשלב מוקדם יחסית של ההליך מבלי שהובטח לו דבר.

14. עוד שקלתי לזכות הנאשם את העובדה, כי הוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מביע חרטה ומגלה הבנה לבעייתיות שבהתנהלותו. עובדה זו מפחיתה את הסיכון להישנות התנהגות עבריינית בעתיד.

15. לנאשם עבר פלילי שהתיישן, הכולל ארבע הרשעות קודמות (ולא 13, כפי שנכתב בתסקיר המבחן) בעבירות איומים, ניסיון תקיפה, הצתת רכב, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, השתתפות בהתפרעות, ניסיון תקיפת שוטר והסעת תושבים זרים השוהים שלא כדיון. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2003, ומאז ועד לעבירה נשוא התיק הנוכחי לא ביצע עבירות פליליות. הפסקת המעורבות הפלילית של הנאשם למשך שנים ארוכות באה לביטוי גם בתסקיר המבחן, המתאר את ההתרשמות ממאמציו של הנאשם לקיים אורח חיים נורמטיבי. לפיכך, לעברו הפלילי של הנאשם יינתן משקל מועט בתוך מכלול השיקולים.

16. על אף האמור, והגם שהנאשם משתדל לקיים אורח חיים נורמטיבי ולפרנס את משפחתו, אין בכך כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם.

מכלול הנסיבות לקולא מצדיק לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של המתחם, ולטעמי ניתן היה לגזור על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות.

17. הנאשם סובל מסוכרת ומבעיות גב. הוצגו מסמכים רפואיים מרופא המשפחה, המלמדים על קיומן של אבחנות אלה, ואולם לא פורט בהן מה מידת החומרה של מחלותיו ועד כמה הן מגבילות אותו מלרצות עונש של מאסר בעבודות שירות. יש לומר כי על פי המסמכים הרפואיים, הנאשם אובחן כסובל ממחלות אלה כבר בשנת 2014 ואולם אין הדבר מפריע לו לעבוד, ובשנה האחרונה במסגרת תפקידו כאחראי עובדי ניקיון- גם בעבודה שמטבעה כרוכה במאמץ פיזי מסוים. על רקע זה לא ניתן לקבל את טענתו כי מצבו הרפואי מונע ממנו מלבצע עבודות שירות, ומכל מקום- מי שמוסמך להחליט בכך הוא הממונה על עבודות השירות. לנוכח סירובו של הנאשם להתייצב לראיון אצל הממונה על עבודות השירות, למרות שניתנו לו שתי הזדמנויות לעשות כן, לא ניתן לגזור על הנאשם עונש זה. מובן כי התנהלות זו של הנאשם אינה מצדיקה הקלה בעונשו.

18. לנוכח האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר בפועל.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירות אלימות נגד הגוף מסוג פשע או עבירה של החזקת סכין.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

19. הסכין תושמד.

20. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

21. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' תמוז תשע"ח, 19 יוני 2018, בנוכחות הצדדים.